Βγήκαμε, μαζί με την Africa , στους δρόμους της Αττικής πριν τις επτάμισι το πρωί. Κίνηση ελάχιστη και ψηλά στα βορειοανατολικά του νομού το θερμόμετρο δυσκολευόταν, ακόμα, να πιάσει διψήφιο νούμερο. Μέχρι τα Μέγαρα προτιμήσαμε το εθνικό δίκτυο για να απομακρυνθούμε γοργά από τον κλεινόν άστυ.

Αυτό που λένε διπλής προσωπικότητας και δεν μας αρέσει καθόλου για τους ανθρώ πους, ίσως διότι είναι περισσότεροι από όσους μπορούμε να αντέξουμε, αλλά το ποθούμε για τα αντικείμενα, το νιώ θω για την Africa.

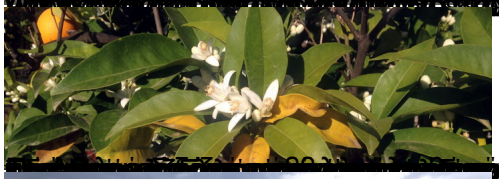
Το είχε πεί ο Μάρκος, από τα βάθη του P.D.I., με το χαμόγελο, παρ' όλες τις δυσκολίες, ευγενικά σχηματισμένο, σχεδόν πάντα στα χείλη του:

- «κύριε Νίκο ταξιδεύει άνετα με 200, απαλά ήσυχα, δεν καταλαβαίνει τίποτα»

Κι έτσι ακριβώς ήταν. Μια μεγάλη άνεση στο να φτάσει να κρατήσει υψηλές μ.ω.τ. λες και κουβαλά το ντι εν έι (κλισέ το ξέρω, αλλά με ελληνικά στοιχεία ξεφεύγει λίγο) μιας σούπερ bike. Και θα αναδείκνυε το διττό της χαρακτήρα λίγο αργότερα στην άμμο του παράλιου Άστρους, όπου καμιά s.b., δεν θα μπορούσε ποτέ, να ακουμπήσει τα στρόγγυλα μαύρα παπούτσια της.

Καλύτερα δίχως; απαντήσεις. Ες' άλλου τα ερωτήματα δεν μας απογοητεύουν.

